

בעזה"ש"ת

לחזות בנועם

עניינים המתכבדים במאמר

ושמי ה' לא נודעתי להם

איך מחפשים את האמת

אפי' נקודה טובה של הפחות שבישראל
אינו נאכזר

גליון נט • זארא • תשפ"ה

יו"ל על-ידי חברת נועם ה' דהסידי ברסלב ירושלים עיה"ק

ניצוצות אור מתוך המאמר

וְיָקָר בְּעֵינָיו מְאֹד כָּל תְּנוּעָה וְהַעֲתֵקָה כְּחוּט הַשְּׁעָרָה שְׂאֲדָם
מִמְּשִׁיךְ עֲצָמוֹ לְהִשָּׁם יְתִבְרַךְ בְּזֶה הָעוֹלָם הַנִּשְׁמִי מְאֹד, וְכָל
מָה שֶׁהוּא רְחוֹק וּמְגֻשָּׁם יוֹתֵר, כִּמוֹ בֶּן יָקָר בְּעֵינָיו יוֹתֵר כָּל
תְּנוּעָה וְהַמְשָׁכָה אֵלָיו יְתִבְרַךְ מִמְּקוֹם רְחוֹק כְּזֶה

מאמרים ופנינים על פרישת השבוע ומועד השנה
לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו
מתוך מעינות חברי קדשו של
הרה"ק מוהר"ר נתן מברסלב זצוק"ל
בספה"ק ליקוטי הלכות

לכל הערה הארה תנוכה או הצעה נא להשאיר הודעה

בקר הקודילה 'נעם השם' #9 02.581.3308

או לפנת ל: lb1877300@gmail.com

וכן ניתן להקדיש הגליון להצלחה ולישועה בכתובת הנ"ל

להרשמה לקבלת הגליון השבועי יש לשלוח בקשה לכתובת הנ"ל

מאמר אמרי נועם

איך אפשר להיזהר שהאמת לא ירחק אותך מהשי"ת ה'ז

אי אפשר לקבל האמת רק ע"י שמקדים את האמונה - אי אפשר לבוא לאמונה רק ע"י שמחפש את 'האמת לאמתו' - צריכים ליזהר שהאמת יקרב אותו להשי"ת ולא ירחיק אותו ח"ו - הצדיקים מגלים לנו את האמת של השי"ת - בכל מקום שנתרחק השי"ת מרחם ומחכה אליו, ויקר בעיני השי"ת כל תנועה שמקרב את עצמו מזה העולם אליו ית' - אפילו הצדיקים צריכים ג"כ לחפש את האמת - לפי מה שמשיג את האמת כן מתגלה לו איזה שם משמותיו ית'

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה', וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם וְכוּ'
בְּאֵל שְׁרָי, וְשָׁמִי ה' לֹא נִוְדַעְתִּי לָהֶם וְכוּ', (שְׁמוֹת ה', כ"ג).

אמת הוא השי"ת בעצמו, ואי אפשר לבוא לאמיתת
השי"ת רק ע"י אמונה

איתא בליקוטי הלכות (הל' ריבית הל' ה), בזה העולם עקר שלמות האמת היא האמונה, כי עקר האמת הוא לידע שאי אפשר להשיג עצם האמת, כי עצם האמת הוא השם יתברך לבד, כמו שכתוב (תהלים קיז, ב): "וְאִמַּת ה' לְעוֹלָם", וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג, רק עקר האמת הוא לידע שאי אפשר להשיג עצם האמת, בבחינת 'תכלית הידיעה אשר לא נדע' (בחינות עולם יג, מה), [שלימות הדעת היא, לדעת שלא יודעים], ועל-כן עקר שלמות האמת הוא האמונה, בבחינת (זהר בלק קצח):

'צָדֵק כַּד אֶתְחַבֵּרֵת בְּאֵמֶת אֵיתְעַבִּידֵת אַמוּנָה', [צדק כשהיא מתחברת במידת אמת נעשית אמונה], וְזֶה כָּל עֲבוֹדַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם לָבֹא לָזֶה לְזִכּוֹת לְאֵמֶת וְאַמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ.

אי אפשר לבוא לאמונה רק ע"י שמחפש האמת באמת

אבל אי אפשר לבוא לזה כי אם על ידי גדולי הצדיקים, שזכו לזה על ידי גיעות רבות, ומי שחפץ 'באמת לאמתו' ואינו מניח להטעות את עצמו, יוכל להבין מרחוק היכן האמת לאמתו, ובלבד שלא יהיה שוטה להגיס דעתו ולומר, שיוכל להבין האמת מיד, ולעמד תקף על סוף דעתם, כי גם אמתת דעתם של גדולי הצדיקים אי אפשר להשיג, כידוע (ליקו"מ תננא סימן נב), כי הם נכללים בו יתברך, וגם מחשבותם עמקו מאד, רק על ידי האמת יוכל לזכות לבוא לאמונה, שיבין על ידי האמת אם ירצה להסתכל על האמת לאמתו, יבין שראוי להאמין בהם ואז יזכה לאמת ואמונה, שזה כל שלמות האדם.

צריכים לזהר מאד שהאמת לא ירחיק אותנו מהשי"ת

ח"ו

וצריך לזהר מאד מאד שהאמת לא ירחיק אותנו חס ושלום מהאמת אמתנו, מהשם יתברך ותורתו הקדושה, כי עקר הרחוק של כל אחד מעצם האמת לאמתו הוא על ידי האמת בעצמו, כי כל ההתרחקות והנפילות שבדעתו הכל על ידי האמת, מחמת שיודע בעצמו האמת שפגם וקלקל, בפרט מי שיודע שקלקל הרבה מאד, וגם עתה הוא כמו שהוא, ועל כן אומר בדעתו: "הלא אני יודע האמת בעצמי עצם קלקולי!" ועל ידי זה נופל בדעתו ומתרחק כמו שמתרחק, רחמנא לצלן, נמצא, שכל התרחקותו ונפילתו הוא על ידי האמת.

הצדיקים מגלים שהאמת הוא, שבכל מצב השי"ת מרחם עליו ומחכה לו ויקר בעיניו ית' כל תנועה שממשיך את עצמו להשי"ת

אבל באמת צריכין להתרחק מאמת כזה, כי לא כף הוא האמת, רק צריכין לידע שאין אנו יודעים כלל, ואם לא זכינו לבוא לתכלית הידיעה אשר לא נדע שזה עמק ונעלם מאד, אבל על כל פנים, אנו אין יודעים בפשיטות כלל, רק זה אנו יודעין באמת שהשם יתברך אמת ותורתו אמת, והוא יתברך גלה לנו על-ידי צדיקיו האמתיים עצם חסדו ורחמי עד אין חקר, וזה עקר האמת, וכל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה, כי מאד עמקו מחשבותיו יתברך, והוא יודע יצרנו כי עפר אנחנו, ויקר בעיניו מאד כל תנועה והעתקה כחוט השערה שאדם ממשיך עצמו להשם יתברך בזה העולם הגשמי מאד, וכל מה שהוא רחוק ומגשם יותר, כמו פן יקר בעיניו יותר כל תנועה והמשכה אליו יתברך ממקום רחוק כזה, וזה עקר האמת בבחינת "אמת מארץ תצמח", 'מארץ' דיקא.

אפילו צדיקים מתברר אצלם בכל פעם אמיתותו ית' יותר ויותר

וזהו (שמות ו, ב-א): וידבר אלוקים אל משה ויאמר אליו אני ה', וארא אל אברהם וכו' באל ש-די, ושמי ה' לא נודעתי להם וכו', כי כל הוכוחים בין השם יתברך ובין משה רבנו בענין שליחותו לגאל את ישראל, שמשה היה ממאן מאד כמה פעמים, והשם יתברך הקפיד עליו והכריחו לילך בשליחותו לגאלם, כמבאר בפרשיות הקודמים, הכל היה בענין האמת הנ"ל, שאפלו גדולי הצדיקים קשה להם בתחלה לעמוד על עצם נקודת האמת לאמתו, רק כל צדיק וצדיק מברר האמת כפי יגיעתו וטרחו בעבודתו, וכל ימי חייו יש לו בכל פעם נסיונות, כי בהכרח שיהיה לו בחירה כל ימי חייו ועקר הבחירה הוא בענין ברור האמת לאמתו.

**אפילו משה רבינו לא השיג בתחילה באמת עד היכן
רחמיו ית' מגיעים**

ועל-כן אפלו משה רבינו היה ממאן לילך בשליחות השם-יתברך, והכל מחמת רבוי האמת שלו, כי בקדשת חכמתו ידע האמת, שקשה מאד להושיע לישראל ישועה שלמה בתכלית עד הסוף, כי ראה שסופן לחטא ולהמרות כנגדו וכנגד השם-יתברך כמה פעמים בתחלה ובסוף, וכמו שהיה באמת כן, כמו שכתוב (במדבר יד, כב): "וינסו אתי זה עשר פעמים" וכו', ועל-כן היה חפץ לסלק עצמו משליחותו, כי תלה הדבר בעונותיו, כי היה קטן בעיניו ואמר (שמות ג, יא): "מי אנכי" וכו', וכל זה בחינת אמת, כי משה רבינו בודאי דבר כל דבריו באמת ובענוה אמתית, אבל אף-על-פי-כן הקפיד השם-יתברך עליו, כמו שכתוב (שם ד, יד): "ויחר אף ה' במשה" וכו' והכריחו לילה, כי כל אלו הדעות והסברות של משה שהיה למאן בשליחותו, הכל נמשך ונשתלשל מהאמת של המלאכים שקטרוגו ואמרו שלא יבא האדם, כי "מה אנוש כי תזכרנו" וכו', כי עתיד למחטא קמו וּלְאַרְגָּזָא קמו וכו', שמזה הקטרוג כל כח היצר הרע, ואפלו צדיקים גדולים גמורים צריכים יגיעה רבה לברר דעתם מסברות הנמשכים מזה הקטרוג, ומזה נמשך מה שאמר משה (שם ה, כב): "למה הרעתה וכו' למה זה שלחתני", שזה נמשך על-ידי עצם המחלקת של החולקים שהם דתן ואבירם שיצאו נצבים לקראתם ואמרו (שם כא): "ירא ה' עליכם וישפט" וכו'.

**פרעה התלבש את עצמו ג"כ באיזה אמת כאילו הוא
מחפש רק את האמת**

וגם לפי דעתם דברו באמת כאלו הם מקנאים על צרות ישראל, כי כל הפגמים שבעולם, בפרט כל מיני מחלקת, נמשך רק מפגם האמת, ועל-כן אפלו הרשעים הגמורים מלבישים דבריהם הרעים באיזה אמת כאלו פונתם אל האמת,

כמו שראינו בפרעה שאמר להם (שם ה, ד ט): "למה משה ואהרן תפריעו את העם וכו', תכבד העבודה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר", הבט וראה והבן אתה המעיין, עד היכן השקר מתפשט להחליף האמת, עד שבתקף שקריו מעז פניו כל-כף לומר שאצלו האמת, עד שפרעה הרשע שענה את ישראל בשקר ובחנם בעבודה קשה כל-כף, אמר: "תכבד העבודה וכו' ואל ישעו בדברי שקר", כאלו דברי משה ואהרן שרוצים שישראל יעבדו את ה', הם חס ושלום, דברי שקר, והוא חפץ רק האמת שיעבדו אותו ישראל בחנם, וכן הוא בכל דור ודור.

השקר מתחלף באמת בכמה וכמה בחינות שונות

אבל זה הענין להחליף השקר באמת הוא בכמה בחינות אין מספר, כי הרשע גמור כמו פרעה מחליף שקר גמור לאמת, ודתו ואבירם באו גם-כן בשקר לחלק על משה בעזות וחצפה גדולה, כאלו הם מקנאים על צרות ישראל ואמרו: "ירא ה' עליכם וישפט" וכו', אבל בנדאי שקר שלהם לא היה מגשם כל-כף כמו השקר של פרעה, אבל גם הם באו בשקר, ואמרו שאצלם האמת כאלו הם אוהבים את ישראל באמת יותר ממשה ואהרן, וכן הוא בכל דור ובכל עת, ו"העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה" (קהלת ז, ז), כמו שדדשו רבותינו זכרונם לברכה (שמות רבה ו, ב), פסוק זה לענין משה רבנו, שעל-ידי העזות הרע של דתו ואבירם שאמרו "ירא ה' עליכם" וכו', על-ידי זה גרמו שגם משה רבנו שגה ואמר: "למה הרעתה" וכו', כי גם הצדיקים הגדולים והנוראים טועים גם-כן לפעמים על-ידי רבוי האמת יותר מדאי שנמשך מקטרוג המלאכים הנ"ל.

באמת בין הנהגת השי"ת במדת הדין ובין במדת
הרחמים הכל אחד דהיינו השי"ת בעצמו

וזה שהודיעו השם יתברך מה ששגה בפרשה זאת של 'וארא', שנמשך לענין

הקדם על שאמר 'למה הרעתה', כמו שפרש רש"י, וזהו וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה' - כי כל הקשיות שקשה על השם יתברך נמשך מהסתרת האמת, שמשם נמשכין דרכי ה' שאי אפשר להשיג, וזהו וידבר אלקים - בחינת דין, ויאמר אליו אני ה' - בחינת רחמים, הינו שהודיעו כי ה' הוא האלקים והכל אחד, כי מדת הרחמים ומדת הדין הכל אחד באמת לאמתו, רק שאי אפשר להשיג זאת, כי עצם אמת דרכיו ומדותיו יתברך אי אפשר להשיג כמו שאי אפשר להשיג עצמותו יתברך.

האמת מתבררת בכל דור יותר ויותר

וזהו וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל ש-די ושמי ה' לא נודעתיה להם - כי עקר התגלות אמתת אלקותו יתברך היה על ידי האבות, אברהם, יצחק ויעקב, אבל אי אפשר לגלות האמת בפעם אחד, כי האמת צריך להתברר בזה העולם הבחירה דיקא בכל דור ודור עד שיבוא משיח, אז יתגלה האמת בשלמותו, כי השם יתברך אחד ושמו אחד (זכריה יד, ט), שזה עקר האמת, אבל אף-על-פי-כן מצד המקבליים יש חלוקים רבים בענין השגת אמתתו יתברך לכל חד כפי יגיעתו בעבודתו יתברך, שזהו בחינת (משלי לא, כג): "נודע בשערים בעלה" - 'לכל חד כפום מה דמשער בלביה' (זהר ונרא אג), [לכל אחד לפי מה שמשער בליבו], הינו כפי יגיעתו להשיג אמתתו יתברך, כמו כן זוכה לשעורין דלביה.

לפי מה שמברר האמת זוכה להשיג איזה שם משמות השי"ת

וכל אחד כפי השגתו את אמתתו יתברך, כן נתגלה לו סוד שם משמותיו יתברך כפי ההשגה, כי יש שבעה שמות שאינם נמחקים, ויש ביניהם כמה דרגות, ושם הויה ברוך הוא הוא למעלה מכלם, כי הוא בחינת שם העצם, אבל

גם כל השמות אפלו שם הויה ברוך הוא, הוא רק בבחינת אחר הבריאה שגלה שמוותיו יתברך להצדיקים כדי שיוכלו להשיג אמתתו יתברך, כי קדם הבריאה אין לו שם כלל, כמו שכתוב (תקוני־זהר יז): 'ואנת לית לך שם ידעי' וכו', [ואתה אין לך שם ידוע וכו'], וכמובא בכל ספרי המקבלים, ובבחינת אלו הנ"ל הוא החלוק שבין מדרגות הצדיקים, שאף על פי שכלם מכירין ויודעין אמתתו יתברך שהוא פלו אחד פלו טוב וכו', אף על פי כן יש ביניהם חלוק גדול, וכפי החלוק שביניהם, כמו כן משיג כל אחד שם משמותיו יתברך.

האבות אף שלא זכו להשיג שם הוי"ה לא הרהרו אחר מדותיו ית'

וזה שאמר השם יתברך למשה על שאמר (שמות ה, כב): 'למה הרעתה' - הלא לאברהם וכל האבות לא נתגליתי כי אם בבחינת שם ש-די, ששם יש אחיזה להשגת המלאך, אבל ושמי ה' - ששם אין שום תפיסה להמלאכים, לא נודעתי להם, ועל כן בודאי היה נעלם מאתם יותר דרכי אמתתו יתברך, ואף על פי כן לא הרהרו אחר מדותי, וכמו שדרשו רבותינו ז"ל (סנהדרין קיא) ומובא בפרוש רש"י שם, שהבטחתי להם את הארץ וכשבא אברהם לקבר את שרה, הכרח לקנות וכו', וכן יצחק ויעקב, כי ידעו, שעדין לא השיגו עצם אמתת מדותיו יתברך, ואתה שכבר גליתי לך השגת שם העצם, שם הויה ברוך הוא, אתה חפץ לידע ולהבין דרכי הנהגות אמתתי בשלמות, הלא אדרבא, כל מה שמשגיגין האמת במדרגה גבה יותר, צריכין לידע שעדין רחוקים מהשגת עצם האמת, כי עקר השגת האמת הוא, רק לידע שרחוקים מעצם האמת, שזהו עקר בחינת תכלית הידיעה אשר לא נדע וכנ"ל.

אף שאין משיגים מיד אמיתת הנהגותיו ית', צריך
להאמין שע"י כל יגיעה וטרחה שטורח יהיה נגמר
ע"ז התיקון השלם

וזוהו וגם הקימתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען וכו' וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל וכו' (שם ה, ד), הינו שגלה למשה, שאף-על-פי
שלא גלה להאבות השגת אממתו יתברך אפלו כמו שגלה למשה, אף-על-פי-כן,
כל מה שייגעו וטרחו לא היה בחנם, חס ושלום, כי אף-על-פי-כן רק הם פעלו
על-ידי עבודתם להמשיך ולתן לנו אחזת נחלתנו שהיא ארץ-ישראל, ששם עקר
השגת אממתו יתברך לכל אחד ואחד מישראל, רק שצריכין להמתין לזה עד
הגאולה הראשונה, ואחר-כך עד הגאולה האחרונה, אבל סוף כל סוף כל כבישת
ארץ-ישראל בתחלה ובסוף, הכל היה בכל האבות, כמבאר בכל התורה.

וכמו כן גם אתה אף-על-פי שגליתי לך שם ה' שהוא השגת האמת בבחינה
גבה יותר, אף-על-פי-כן עדין אי אפשר לך להשיג דרכי אמתתי בשלמות, ועל-כן
אף-על-פי שאתה רואה בהאמת שלך שישראל לא ישמעו אליך וירגיזו אותי
ואותך כמה פעמים, וגם עתה ממאן פרעה לשלח את ישראל והוסיף עוד
להכביד העבודה מאד מאד, וגם דתן ואבירם יצאו נצבים וכו', שבשביל כל זה
לא רצית בתחלה לילך בשליחותי, וגם עתה אתה צועק "למה זה שלחתיני"
וכו', אף-על-פי-כן אתה מכרח לבטל דעתך נגדי ולילך בשליחותי, כי אף-על-פי-כן
תפעל ותועיל ותצליח הרבה בשליחותך, כי סוף כל סוף תוציאם ממצרים ביד
רמה ותתן התורה לישראל, ומה שיהיה אחר-כך אין לך להרהר בזה, כי כל מה
שתגמור לטובת ישראל אינה נאבד לעולם.

אפילו נקודה של הפחות שבישראל אינו נאבד לעולם

והכלל, שאף־על־פי שאין זוכין להשיג עצם האמת, אף־על־פי־כן כל צדיק וצדיק אמתו גומר הרבה מאד בעבודתו, שמאיר בנו קדשת אמתת תורתו כפי הדור וכפי העת והזמן, בפני הבית ושלא בפני הבית, ואפלו כל נקדה ונקדה טובה של אמת של הפחות שבישראל יקר מאוד מאוד בעיניו יתברך ואינה נאבדת לעולם, ומה שנגעשה עם כל אחד ואחד אי אפשר להשיג, כי גם הצדיקים הגדולים בעצמן אי אפשר להם להשיג דרכי אמתתו יתברך בשלמות, ואף־על־פי־כן כל פעלתם באמת קים לעד ולנצח, כמו שכתוב (ישעיה סא, ח): "ושלמתי את פעלתם באמת", וכמו כן כל נקדה ונקדה מנקדות האמת שמאירין בנו אפלו בשפלותנו העצום, הכל קים לנצח.

פניני נועם

**המוחין דקטנות שמרגיש שאינו שווה
כלום גורם שלא ישמע לצדיק**

וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֵר רֹיחַ (שְׁמוֹת ו, ט).

וְכֵן מִבְּאֵר בְּיַלְקוּט רֵאוּבֵנִי עַל פְּסוּק (שְׁמוֹת ו, ט): "וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֵר רֹיחַ" - 'פְּלוּמֵר, מִשׁוּם דְּחִזּוֹ דִּלְא הָוִי בְּהוֹן עוֹבְדֵי דְכְּשָׁרִין וְמִבִּין' וְכו', [משום שראו שלא היה בהם מעשים כשרים וטובים], עֵינֵי שָׁם, הֵינּוּ שְׁעָרָא פְּגָם הָאִמוּנָה שְׁלָהֶם הָיָה מִחֲמַת עֲנָוָה פְּסוּלָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת מוֹחִין דְּקַטְנוּת, וְעַל־כֵּן בָּאוּ לְפָנָם גְּדוּל בְּלִכְדָּ שְׁלֵא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה.

(ליקוטי הלכות הל' תפילין הל' ו' לא)

**השי"ת מאריך אף לרשעים כדי שיצא
כל רשעותם לחוץ ועי"ז יוכל הצדיק
לסתור כל רשעותם**

וְאוֹלָם בְּעֵבֹר וְזֹאת הַעֲמִדְתִּיךָ בְּעֵבֹר הִרְאִיתְךָ אֶת כְּחֵי וְלִמְעַן סֵפֶר
שְׁמִי בְּכָל הָאָרֶץ (שְׁמוֹת ט, טז).

בְּשֶׁכֶּבֶד גָּלָה הַרְשָׁע הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת שְׁלוֹ, וְהַצְדִּיקִים זֹכִין לְשַׁבְּרָם
וְלְהַקְהוֹת אֶת שְׁנֵיהֶם, אֲזִי הוּא טוֹבָה גְּדוֹלָה מֵה שֶׁכֶּבֶד הוֹצִיאוּ לְחוּץ
מִלִּבָּם מִחֲשַׁבְתָּם הֲרָעָה, כִּי זֶה טוֹבָה לְדוֹרוֹת, כִּי לֹא יוּכַל עוֹד אַחֵר
לֹאמֵר שְׁמוֹת הַקְּשָׁיָא וְהַכְּפִירָה הַזֹּאת, כִּי כָּבֵד נִשְׁמַע שְׁמוֹת הַקִּירָה זֹאת,
וְהַצְדִּיקִים סְתְרוּהָ וְשִׁכְרוּהָ, וְעָתָה מֵה יֵשׁ לָהֶם עוֹד לֹאמֵר, וּבִשְׁבִיל זֶה
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵאֲרִיךְ אֵף לְרָשָׁעִים וְנוֹתֵן לָהֶם כֹּחַ שְׂיִאמְרוּ מֵה שְׂיִאמְרוּ,
כְּדֵי שְׂיִוצִיאוּ מִלִּבָּם כָּל רָשָׁעוֹתָם וּכְפִירוֹתָם הַטְּמוּן בְּלִבָּם, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה
לָהֶם מֵה לֹאמֵר עוֹד, וְאַחֲרֵיכֶן בְּדַבּוֹר אֶחָד שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת יִפֹּל וְיִתְבַטֵּל
כָּל שְׁמוֹת דְּבָרֵיהֶם הָרָעִים, וְזֶה כְּחֵינֵת (שְׁמוֹת ט, טז): "וְאוֹלָם בְּעֵבֹר זֹאת
הַעֲמִדְתִּיךָ בְּעֵבֹר הִרְאִיתְךָ אֶת כְּחֵי וְלִמְעַן סֵפֶר שְׁמִי בְּכָל הָאָרֶץ".

(ליקוטי הלכות הל' יבום וחליצה הל' ד' ט)

ברכת מזל טוב

להר"ר נתן מרדכי גרטנר שליט"א

לרגל שמחת נישואי בתו תחי'

עב"ג החתן שניאור זלמן אייזנבאך הי"ו

בשעטו"מ

זכות הפצת תורת רביה"ק תעמוד בעדו ובעד החתן והכלה, שיזכו לבנות בית נאמן בישראל, דורות ישרים ומבורכים ובנין עדי עד בדרך התורה והחסידות והיראה ובדרך רביה"ק זיע"א, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, ברכה וסייעתא דשמיא בכל מעשי ידיהם, ובכל אשר יפנו יעשו ויצליחו

המברכים

מכון "לחזות בנועם"